

Секогаш се откажувам од хонорарот, а кога би се објавила последната книга во подготовка, средствата би сакала да отидат во рацете на лицата со оштетен слух и говор и за лицата со оштетен вид, вели поетесата Александра Николовска-Василева.

ХУМАНА МИСИЈА НА ЕДНА ПОЕТЕСА

■ Пишува: Милева ЛАЗОВА

ли Кире Костов и Михаил Ренцов предизвика полемика, која изроди идеја дека токму за таа категорија луѓе треба да се направат повеќе вакви ЦД за да можат и тие да уживаат во моите стихови", објаснува госпоѓа Николовска-Василева.

Токму по промоцијата во Битола госпоѓа Николовска-Василева била поканета од страна на директорката на библиотека во Битола, Јелена Петровска, да направи стихови посветени и наменети за глувонеме лица. Секако дека таа идеја поетесата веднаш ја прифатила.

"Работам на една книга - додава таа - која уште малку треба да ја довршам и секако средствата добиени со продажбата на тие книги би биле наменети за хуманитарни цели. Секогаш се откажувам од хонорарот, а кога би се објавила последната книга во подготовка, средствата би сакала да отидат во рацете на лицата со оштетен слух и говор и за лицата со оштетен вид".

Идејата книгата "Илузии" да се преточи во ЦД, кај поетесата потекнува уште поодамна. За неа тоа отсекогаш било предизвик.

"Од секогаш си велев - кога една Хрватска го има Раде Шербеџија, а Србија Драган Стојниќ, зошто и ние да немаме едно вакво специфично ЦД. Имав понуда од мојот издавач 'Армонд', Зорица Зеќ, од Белград да се направи ЦД со некои од нивните актери, но не сакав да биде на српски јазик, така што се одлучив тоа да го направам тука, да имаме нешто наше македонско".

"Кога ја прочитав 'Илузии' од авторката Александра Николовска-Василева, книгата дигаше со поетски чувства. Не знаев дека госпоѓа Николовска-Василева зад себе има повеќе збирки, но кога ги прочитав почувствував дека стиховите беа едноставни, но многу впечатливи. При нашата средба ме воодушеви нејзината идеја пишаниот збор да го доближи и до лицата со посебни потреби. Така почна нашата соработка. Ги промовиравме книгата и ЦД во нашата библиотека, при што многу ЦД им подаривме на слепите лица. Промоцијата беше навистина успешна. Во Битола постои Завод за глувонеме и слепи лица, и оттука се роди заедничка идеја нејзините збирки да се најдат и во нивни раце за и тие да ги почувствуваат убавините на пишаниот збор", кажа директорката на Националната и универзитетска библиотека "Свети Климент Охридски" во Битола, Јелена Петровска.

Госпоѓа Александра Николовска-Василева можеби не е позната поетеса, но таа постојано пишува, затоа што едноставно сака да ги забележува нејзините мисли. Инспирацијата е секогаш во неа, таа не е нешто што не се доживува, едноставно тоа е нејзиниот сон. Почнала да пишува уште многу рано, во основното училиште. Подоцна напишала и драма, која била изведена од нејзините соученици, меѓутоа дури во 1991 година ја објавила првата стихозбирка. Оттогаш па наваму таа зад себе има напишано 10 книги стихозбирки, од кои едната е преведена на англиски јазик.

Меѓутоа, нејзина цел не е само стиховите да се преточат во книга, туку мислите ѝ се насочени и кон луѓето со

посебни потреби. Желбата на поетесата Николовска-Василева е стиховите од нејзините стихозбирки да можат да ги видат и да ги слушнат и лицата со посебни потреби. Оваа нејзина желба полека почнува да се остварува.

"Во мај 2000 година - вели поетесата - 'Мобимак' организираше добротворна акција да се соберат средства за изградба и за уредување на детскиот парк во Битола. Продавав книги и средствата ги донирав за таа намена. Меѓутоа, ми останаа триесет примероци кои ги донирав за библиотеката во Битола, затоа што тоа е градот на моите родители. Директорката на библиотеката ја прочитала книгата 'Илузии' и бидејќи таа не беше промовирана во Битола, добив пока-

на да ја претставиме пред битолската публика. Промоцијата се случи во периодот на Месецот на книгата, а при тоа го промовиравме и истоименото ЦД".

При промовирањето на ЦД и на книгата во Битола, кај госпоѓа Николовска-Василева силен впечаток ѝ остана средбата со две гостинки.

"Кога ги потпишуваш моите книги, ми се приближија две прекрасни дами. Едната од нив беше преубава млада девојка на која сакав да ѝ подарам и да ѝ потпишам една од книгите. Меѓутоа, пријателката до неа ми кажа дека таа не може да ги чита моите стихови затоа што е слепа. Веднаш, без размислување, ѝ потпишав ЦД за да може да ги слуша. Токму оваа случка кај мене и кај моите пријате-